

In memoriam

In memoriam

dr. sc. MIRKO DRENOVAC

(1940.-2022.)

Preminuo je naš dragi kolega, prijatelj i istaknuti hrvatski psiholog Mirko Drenovac.

Dr. sc. Mirko Drenovac rođen je 12. 5. 1940. u Osijeku, gdje je završio osnovno školovanje i diplomirao na Učiteljskoj školi. Potom je studirao, diplomirao i doktorirao na Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Profesionalnu karijeru započeo je kao industrijski psiholog u drvnoindustrijskom poduzeću "Mobilia" Osijek te je zatim radio po dvije godine u Kombinat u gume i obuće "Borovo" Vukovar i Sekciji za vuču vlakova ŽTP-a Zagreb, primarno se baveći selekcijom te studijem i organizacijom rada u industriji i željezničkom prometu.

Od 1971. godine karijeru nastavlja kao savjetnik na projektima istraživanja ljudskog potencijala u Zavodu za produktivnost Zagreb, nakon čega od 1975. do 1988. kao vodeći konzultant na međunarodnom projektu razvoja, konstrukcije, validacije i standardizacije CRD serije (Complex Reactimeter Drenovac) u suradnji s europskom „ORGA-DATA“, Villingen, Njemačka / Brussels, Belgija. CRD serija psihodijagnostičkih testova najviše je korištena za selekciju i istraživanja, a uspješno je primijenjena u različitim područjima djelatnosti kao što su policija, vojska, vrhunski sport, školstvo, promet i industrija.

Kao viši savjetnik u Zavodu za produktivnost Zagreb, organizirao je i vodio veći broj

stručnih seminara – edukacija i specijalističkih izobrazbi namijenjenih visokostručnim profesionalcima i menadžerima iz područja psihometrije, studija rada, mikroorganizacije, analize i vrednovanja rada.

Od 1988. do 1993. bio je i predavač na Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta u Zadru (sada: Odjel za psihologiju Sveučilišta u Zadru) za predmete: Fiziološke osnove psihičkih funkcija, Sportska psihologija i Poglavlja iz opće psihologije.

Od 1992. do umirovljenja 2003. obnašao je dužnost višeg znanstvenog suradnika baveći se različitim aspektima vojne psihologije u Upravi za strateška istraživanja Glavnoga stožera Hrvatske vojske, Centru za strateška istraživanja Ministarstva obrane Republike Hrvatske (MORH) i Institutu za obrambene studije.

Od 2004., nakon odlaska u mirovinu, angažiran je kao vanjski suradnik – docent na Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Osijeku, gdje je predavao kolegije Anatomija i fiziologija živčanog sustava, Sportska psihologija, Vojna psihologija i Krometrija mentalnog procesiranja.

U svom profesionalnom radu sudjelovao je u 4 projekta Ministarstva znanosti, 2 međunarodna projekta i 7 projekata Ministarstva obrane. Napisao je 7 knjiga, od čega su 3 sveučilišni udžbenici, te 16 priručnika za psihološka i antropološka mjerenja, 9 monografija i studija, te preko 40 znanstvenih i stručnih članaka.

Bio je učitelj i mentor nizu studenata i kolega, ne samo u sklopu svoje nastavne djelatnosti nego i u profesionalnom okruženju, u primjeni psiholoških znanja. Krasilo ga je veliko strpljenje i uvažavanje suradnika uz prihvaćanje i poštovanje njihovih stavova, ideja i osobnosti. U svojoj profesionalnoj aktivnosti i projektima angažirao je mlade ljude na početku karijere i studente za koje je smatrao da imaju potencijal, pomažući im ne samo financijski nego i razvijajući njihovu profesionalnu

perspektivu – dajući im priliku za učenje novih sadržaja, otvarajući im nove perspektive i prilike za afirmaciju. U odnosu sa suradnicima nije docirao s visine svog položaja i autoriteta, nego je dopuštao ljudima da sami spoznaju koje su prave životne i profesionalne vrijednosti. Pogreške suradnika nije grubo doživljavao ni kažnjavao, nego im je pružao novu priliku, koliko god to vremena i energije zahtijevalo, dokle god bi procjenjivao da postoji potencijal pozitivnog razvoja. Veliki je broj generacija većih i manjih skupina suradnika svoje radno i životno iskustvo stjecalo uz dr. sc. Mirka Drenovca i mnogima je pomogao trasirati budućnost i razvoj u profesionalnoj karijeri i životnom putu. Uspostavio je brojne prijateljske odnose s ljudima različitih naraštaja i uvijek se radovao uspjesima svojih trenutačnih i bivših suradnika. Ako bi izgubio kontakt s nekim od svojih bivših suradnika, doživljavao je to kao uspjeh i volio je reći: “Kao kad ptica odleti iz gnijezda. Nema se potrebe osvrutati. To je proces sazrijevanja i samostalnosti.” Bogatstvo je cijenio po ljudskosti, za koju je smatrao da svatko od nas ima. Ružne riječi nikome nije upućivao, čak ni onda kada bi većina ljudi smatrala da su pokude zaslužene. Uvijek empatičan i spreman pomoći, trudio se razumjeti potrebe drugih ljudi, ponekad ih stavljajući ispred svojih potreba.

Dr. sc. Mirko Drenovac pokazivao je široku paletu interesa i angažirao se u rješavanju različitih problema i nepoznanica pristupajući uvijek sa svojim osobitim pogledom i rješenjima koja su uvijek bila inovativna, nestandardna, kreativna, cjelovita i funkcionalna. Najviše kreativne i svake druge energije potrošio je u stvaranje i razvoj CRD serije psihodiagnostičkih testova, koja je bila ne samo tehnički nego i konceptualno inovativna, u trenutku nastanka pa i desetljećima kasnije ispred svoga vremena. Zbog cijelog niza nesretnih i nesprenih okolnosti CRD serija ni danas nije doživjela afirmaciju koju zaslužuje niti širinu

primjene u praksi koju bi mogla unaprijediti pribavljajući profesionalcima psiholozima i korisnicima važne informacije.

Pišući tekst koji bi nas trebao prisjetiti na neku osobu uvijek smo u riziku da ne uspijemo opisati ono bitno i najvrjednije o nekoj osobi. Uvijek smo izloženi opasnosti da opišemo svoju viziju slike čovjeka koja teško može biti cjelovita, jer ma kako mu bili skloni, teško ćemo istaknuti sve njegove dobre strane koje su u većoj mjeri zamijetili drugi, a ne samo autor teksta. U zamci smo i kada pokušavamo pobrojiti sva njegova vrijedna djela i zasluge, ne samo da nešto važno ne izostavimo nego i da se tekst ne počne doimati kao inventurna lista umjesto teksta koji nas treba prodsjetiti na osobu u svim njezinim ljudskim dimenzijama. I pored prethodno spomenutog ili baš zbog toga osjećam potrebu u ovom tekstu dati i nešto osobniju dimenziju i svoj doživljaj Mirka kao jednog od vrlo važnih ljudi u mom profesionalnom životu. Rijetko ćete naći osobu s kojom ste surađivali duže vrijeme i na više

projekata, a da pri tome imate samo pozitivna iskustva bez sukoba ili osjećaja bilo kakvih tenzija - Mirko je bio upravo jedna od takvih osoba.

Gotovo do kraja svoga života Mirko je ostao društveno aktivan zahvaljujući prihvaćanju i ovladavanju suvremenim tehnologijama, posebno društvenom mrežom Facebook, koju je koristio za komunikaciju s prijateljima i kolegama te za iznošenje svojih zanimljivih ideja i osvrta, kao i dijeljenje radosti u povodu pozitivnih događaja, posebno onih vezanih uz sebi bliske osobe. U svim kontaktima s Mirkom nenapadno se mogla osjetiti njegova blaga osobnost i široka slavonska duša, a Slavonija, posebno Osijek, uvijek su bili u njegovu srcu, gotovo kao članovi njegove obitelji. Njegovom smo smrću ostali bez još jednog važnog hrvatskog psihologa i rijetko dobrog čovjeka čija djela ostaju s nama i tek će u budućnosti dobiti svoje puno značenje.

Damir Lučanin